97-річний ізраїльтянин увійшов до Книги рекордів Гіннесса як найстаріший радіоведучий у світі

Волтер Бінгхем

Вольф Білліг народився в релігійній сім'ї вихідців із Галичини в 1924 році, навчався в німецькому Карлсруе, поки не був виключений зі школи разом з іншими учнями-євреями.

У 1938 році, коли нацисти почали депортувати з Німеччини євреїв — власників польських паспортів, становище родини погіршилося. 15-річний Вольф влаштувався помічником електрика, а після Кришталевої ночі пройшов сільськогосподарські курси в Гамбурзі, сподіваючись емігрувати в Ерец Ісраель і осісти в кібуці. Візу йому не дали, але 25 липня 1939 року матері вдалося відправити підлітка в Англію в рамках операції Kindertransport. Батько хлопчика був заарештований і помер у 1941 році від епідемії тифу у Варшавському гетто.

Сам Вольф змінив ім'я на Волтер Бінгхем і був призваний у британську армію, де став водієм швидкої допомоги, а потім був переведений у контррозвідку. Юнак брав участь у висадці в Нормандії в 1944-му, воював на передовій і був удостоєний медалі «За хоробрість» — нагородний лист підписав сам король Георг VI.

Висадка в Нормандії, 1944

Після війни він умовляв офіцерів відправити його до Німеччини, де міг принести користь як людина, що досконало володіє німецькою мовою. Одного разу солдати привели до нього для допиту одного німця. Це був міністр закордонних справ фон Ріббентроп. «Він був гарний і прекрасно говорив англійською, — згадує Бінгхем. — І мав нахабство стверджувати, що не знав нічого про знищення євреїв».

Незабаром Вольф/Волтер отримав дозвіл відвідати свою матір у таборі біженців на півдні Швеції — вона пережила Голокост. Демобілізувавшись у 1947 році, молодий чоловік вивчав політичну філософію в Лондоні, потім відкрив фабрику з виробництва дитячого одягу, але знайшов себе в журналістиці.

В Англії він познайомився зі своєю майбутньою дружиною, єврейською біженкою з Відня. У 1960-х почалася його багаторічна кар'єра радіоведучого — Волтер вів власні програми, виступав на BBC, паралельно писав для низки видань.

Нагороди Волтера

У 1968 році Бінгхем отримав ліцензію пілота вищої кваліфікації, яка давала змогу перевозити пасажирів і літати в нічний час. У 1971-му він прилетів на своєму літаку з Лондона в аеропорт Сде Дов під Тель-Авівом, а потім шляхом до Ейлату зробив кілька кіл над Єрусалимом. «Це було опівдні, і я побачив усе місто, — згадує він. — Це дійсно був Золотий Єрусалим. Сльози текли по моєму обличчю, коли я керував літаком».

Відростивши пишну бороду, ведучий став також затребуваним актором другого плану. Він зіграв чарівника у фільмах «Гаррі Поттер і філософський камінь» і «Гаррі Поттер і таємна кімната», знімався в різних телефільмах в ролях Чарльза Дарвіна, Карла Великого, був Санта-Клаусом у лондонських універмагах Harrods і Selfridges і т.ін.

Перед стрибком з парашутом, 2018. Фото: Israel Extreme

У 2004 році у віці вісімдесяти років Волтер репатріювався в Ізраїль, де живуть його донька й онуки. Відтоді журналіст веде своє щотижневе англомовне шоу Walter's World на радіо Arutz Sheva, яке, крім Ізраїлю транслюється в австралійському Мельбурні. Серед його співрозмовників були видатний юрист Алан Дершовіц, головний рабин Великобританії Джонатан Сакс, представник США в ООН Джон Болтон і багато інших VIP-персон.

У лютому 2018 року ветеран став кавалером Ордена Почесного легіону за участь у висадці в Нормандії. У тому ж році 95-річний Бінгхем стрибнув із парашутом, офіційно вважаючись найстарішим парашутистом в світі.

30 грудня 2019 року прес-служба уряду Ізраїлю провела спеціальний вечір, присвячений радіоведучому, а днями він увійшов до книги рекордів Гіннеса як найстаріший діючий журналіст у світі.

Борис Вайнер